

«Νεοδημοκράτισσες και Νεοδημοκράτες, Αθηναίες και Αθηναίοι, ΟΝΝΕΔίτισσες και ΟΝΝΕΔίτες, ΔΑΠίτισσες και ΔΑΠίτες, σας ευχαριστώ. Σας ευχαριστώ από καρδιάς για την υποδοχή και την παρουσία σας.

Η Αθήνα στέλνει σήμερα το δικό της μήνυμα σε κάθε γωνιά της πατρίδας. Ένα καθαρό μήνυμα ευθύνης και νίκης, ένα μήνυμα που πρέπει να ακουστεί ακόμα πιο ηχηρά στην κάλη της Κυριακής. Όλη η Ελλάδα να είναι πάλι «μπλε», όπως ήταν στις εκλογές του Μαΐου και του Ιουνίου. Ένα μήνυμα το οποίο εκπέμπεται εδώ, στην ιστορική πρωτεύουσα της δημοκρατίας, αλλά και σε κάθε πόλη, σε κάθε χωριό του τόπου μας.

Σε μία αναμέτρηση με ισχυρό διεθνές πρόσημο, όσο και με βαθύ εθνικό αποτύπωμα. Γιατί δυνατή Νέα Δημοκρατία στην Ελλάδα σημαίνει και δυνατή Ελλάδα στην Ευρώπη. Με τη συγκυρία να μην επιτρέπει ούτε αδράνεια και αδιαφορία, ούτε εύκολους πειραματισμούς και δήθεν διαμαρτυρίες, επιπόλαιες επιλογές που ίσως αποδειχθούν μετά πολιτικές αυτοχειρίες.

Αντίθετα, οι ευρωεκλογές αυτές, φίλες και φίλοι –έχω μιλήσει πολύ γι' αυτό καθ' όλη τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου–, είναι διπλά σημαντικές. Είναι διπλά σημαντικές, αφού θα κρίνουν μεγάλα ευρωπαϊκά στοιχεία, που συνδέονται απόλυτα με τη ζωή στην Ελλάδα και με τις δικές μας προτεραιότητες.

Και δεν είναι βέβαια τυχαίο ότι μόνο η Νέα Δημοκρατία έχει σχέδιο διεκδικήσεων στις Βρυξέλλες για την επόμενη πενταετία. Είμαστε, άλλωστε, η δύναμη που με τον ιδρυτή μας, τον Κωνσταντίνο Καραμανλή, βάλαμε την Ελλάδα στην Ευρώπη. Εδώ κοντά, στο Ζάππειο, πριν από 45 χρόνια, υπεγράφη η ληξιαρχική πράξη γέννησης της ευρωπαϊκής Ελλάδας.

Και εμείς ήμασταν αυτοί που το 2015 κρατήσαμε την Ελλάδα στην Ευρώπη, προτάσσοντας το εθνικό συμφέρον πάνω από το συμφέρον του κόμματος. Εμείς είμαστε αυτοί που από το 2019 και μετά καθιερώσαμε τον Έβρο ως το ανατολικό σύνορο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά τις μεταναστευτικές εισβολές το 2020.

Εμείς ήμασταν αυτοί που απαντήσαμε στον Covid με το «πράσινο διαβατήριο». Εμείς ήμασταν αυτοί που πιέσαμε την Ευρωπαϊκή Ένωση να θέσει πλαφόν στο φυσικό αέριο, όταν ξέσπασε η ενεργειακή κρίση.

Πρόκειται για έναν μακρύ κατάλογο από αποτελέσματα, με πιο σημαντικό αυτό που προσωπικά διαπραγματεύτηκα: τα 36 δισεκατομμύρια ευρώ από το Ταμείο Ανάκαμψης που φέραμε στη χώρα. Μόλις χθες, μάλιστα, άρχισε και η διαδικασία εκταμίευσης της 4ης δόσης του.

Αυτά τα κεφάλαια στηρίζουν πολλά που βλέπουμε γύρω μας: ανακαινίσεις νοσοκομείων, τμήματα επειγόντων περιστατικών, κέντρα υγείας σε όλη την επικράτεια, σύγχρονα σχολεία με διαδραστικούς πίνακες -36.000 διαδραστικοί πίνακες σε όλα τα δημόσια σχολεία της χώρας με χρηματοδότηση από το Ταμείο Ανάκαμψης–, μεγάλα έργα, ενισχύσεις επιχειρήσεων. Δίπλα σε ένα κράτος το οποίο εκσυγχρονίζεται και ψηφιοποιείται διαρκώς.

Δεν υπάρχει λοιπόν, φίλες και φίλοι, Αθηναίες και Αθηναίοι, σαφέστερη πρόκληση από αυτή την οποία καλούμαστε να απαντήσουμε αύριο.

Από τη μια πλευρά, να εκλέξουμε ευρωβουλευτές που θα δυναμώσουν τη φωνή της χώρας στις Βρυξέλλες και στο Στρασβούργο. Έχουμε 42 εξαιρετικούς υποψήφιους ευρωβουλευτές, που πρέπει να διαθέτουν γνώση των σύνθετων ευρωπαϊκών συσχετισμών, να κινηθούν με ένα δομημένο σχέδιο δράσης. Απέναντι βέβαια σε κάποιους άλλους, εκείνους που βρέθηκαν επί χρόνια στην Ευρώπη μόνο και μόνο για να δυσφημούν τελικά την ίδια τους την πατρίδα.

Αναφέρομαι, προφανώς, σε ορισμένους πολιτικούς από την πατρίδα μας που έφτασαν μέχρι του σημείου να ζητήσουν τη διακοπή της κοινοτικής χρηματοδότησης. Τέτοια κόμματα και τέτοιους ευρωβουλευτές δεν χρειαζόμαστε, φίλες και φίλοι.

Έχουμε ανάγκη από εκπροσώπους πάνω από κομματικές σκοπιμότητες, που θα εργάζονται για τα εθνικά συμφέροντα, που θα φορούν τη φανέλα της Εθνικής Ελλάδας. Αυτή είναι μία παράδοση που μόνο η Νέα Δημοκρατία υπηρετεί με συνέπεια εδώ και μισό αιώνα. Όχι με λόγια, αλλά με πράξεις.

Η μεγαλύτερη απόδειξη είναι η ευρωπαϊκή μας ατζέντα για τις ευρωεκλογές. Είναι πολύ συγκεκριμένη.

Πρώτον, 11 μέτρα για μία πιο ευέλικτη Κοινή Αγροτική Πολιτική, ώστε να ευνοηθεί ο παραγωγικός μας τομέας.

Δεύτερον, ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων για να καταστούν συνολικά πιο ανταγωνιστικές, να προσελκύσουν παραπάνω επενδύσεις, να δημιουργήσουν πιο πολλές, καλύτερα πληρωμένες θέσεις εργασίας.

Τρίτον, ενιαία πολιτική για το μεταναστευτικό, με φύλαξη των εξωτερικών συνόρων.

Και τέταρτον – ίσως πιο σημαντικό σε αυτό το αβέβαιο γεωπολιτικό περιβάλλον στο οποίο η Ευρώπη καλείται να βρει τον δικό της βηματισμό–, κοινή ευρωπαϊκή άμυνα με πρώτο της βήμα τη θωράκιση του εναέριου χώρου ολόκληρης της ηπείρου μας.

Αυτές είναι οι θέσεις στο πλαίσιο της πολιτικής των «τριών Α» της μεγάλης μας πολιτικής οικογένειας, του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος: Ανταγωνιστική οικονομία, Αγροτική πολιτική σε νέες βάσεις, Αυτοδύναμη Άμυνα της Ευρώπης.

Ταυτόχρονα, όμως, αποτελούν και προσαρμογές αυτών των κατευθύνσεων στις ανάγκες της Ελλάδας. Γι' αυτό πλασιώνονται και από άλλες εισηγήσεις μας, όπως για το δημογραφικό. Εμείς είμαστε το κόμμα που στηρίζει την ελληνική οικογένεια στην πράξη, όχι στα λόγια.

Αλλά και από άλλες πρωτοβουλίες μας, όπως αυτή που ανέλαβα κατά των αθέμιτων πρακτικών των πολυεθνικών, που τροφοδοτούν την ακρίβεια.

Κι όμως, απέναντι σε αυτή την ολοκληρωμένη πολιτική για μία ισχυρή Ελλάδα σε μία Ευρώπη που αλλάζει, τι ακούμε από την αντιπολίτευση; Εκκωφαντική σιωπή. Αντίθετα, μια μονότονη επανάληψη ότι τάχα αυτές οι ευρωεκλογές αποτελούν τι; Δημοψήφισμα κατά της κυβέρνησης με σύνθημα, μάλιστα, τη λέξη «ανατροπή».

Αλλά, αναρωτιέμαι, ανατροπή τίνος αλήθεια; Των αυξήσεων που γίνονται σε μισθούς, συντάξεις και επιδόματα; Με τη Νέα Δημοκρατία να έχει δώσει για πρώτη φορά αυξήσεις στους δημοσίους υπαλλήλους εδώ και 14 χρόνια. Ανατροπή, μήπως, των ανακαινίσεων των νοσοκομείων; Των κέντρων υγείας; Των ψηφιακών σχολείων;

Και για τα νέα παιδιά, τους 17άρηδες –που τους καλώ να πάνε να ψηφίσουν, για πρώτη φορά οι γεννημένοι το 2007–, για τα παιδιά που θα δώσουν πανελλαδικές εξετάσεις του χρόνου, για πρώτη φορά δωρεάν ψηφιακό φροντιστήριο, διαθέσιμο σε όλους, στα παιδιά των οικογενειών που δεν μπορούν να πληρώσουν φροντιστήριο, των δυσπρόσιτων περιοχών.

Ανατροπή, λοιπόν, μήπως των δωρεάν προληπτικών εξετάσεων; Μήπως ανατροπή των έργων, της επέκτασης του Μετρό στην Αττική; Να μην παραδοθεί το Μετρό της Θεσσαλονίκης; Να διακοπεί η διπλή ανάπλαση του Βοτανικού;

Ή μήπως να αποσυρθούν τα πρώτα ηλεκτρικά λεωφορεία της πρωτεύουσας; Σας είχα πει ότι μέχρι τον Ιούνιο θα κυκλοφορούν στην Αθήνα και την Θεσσαλονίκη 250 νέα ηλεκτρικά λεωφορεία. Το κάναμε πράξη.

Αυτή, φίλες και φίλοι, είναι μια αδιέξοδη στάση. Είναι τυφλωμένοι από έναν μόνο στόχο: «να τραυματιστεί η Νέα Δημοκρατία, να κοντύνει ο Μητσοτάκης» και τελικά να αμφισβητηθούν όλες μας οι κατακτήσεις εδώ και πέντε χρόνια. Είναι, συνεπώς, οι ίδιοι οι αντίπαλοί μας που εγείρουν θέμα πολιτικής σταθερότητας.

Εμείς σηκώνουμε το γάντι. Η Νέα Δημοκρατία θα είναι η μεγάλη νικήτρια το βράδυ της Κυριακής, διεκδικώντας σιγουριά και συνέχεια σε μια τροχιά που μας οδηγεί όλο και πιο κοντά στην ανεπτυγμένη Ευρώπη.

Όλη η Ελλάδα θα είναι πάλι «μπλε», όπως «μπλε» είναι σήμερα το Σύνταγμα. Σας ευχαριστώ και πάλι για την παρουσία σας και την αγάπη σας.

Φίλες και φίλοι, καθώς ο χρόνος περνά, οι μνήμες μπαίνουν στο περιθώριο και ίσως οι εντάσεις που άλλοτε βιώσαμε να υποχωρούν.

Όμως, το παρελθόν δηλώνει «παρών» και σήμερα. Το παρελθόν διδάσκει το αύριο. Είναι, λοιπόν, πάντα χρήσιμο πριν από την κάλπη –και αυτή είναι μια κρίσιμη εθνική κάλπη– να σκεφτόμαστε όχι μόνο το πού θέλουμε να φτάσουμε, να σκεφτόμαστε από πού ξεκινήσαμε. Διαφορετικά, μπορεί να υποτιμήσουμε τις δυσκολίες που ξεπεράσαμε, μαζί με τις αιτίες τους. Και, κυρίως, να θέσουμε σε κίνδυνο επιτυχίες που κατακτήσαμε.

Θυμόμαστε όλοι πού ήταν η Ελλάδα όταν ξαναείχαμε ευρωεκλογές, το καλοκαίρι του 2019. Ένας τόπος «όμηρος» των φόρων και της συρρίκνωσης των μισθών και των συντάξεων, με τη μεσαία τάξη τσακισμένη. Μία χώρα πρωταθλήτρια στην ανεργία. Μια χώρα των μνημονίων, μια χώρα με σύνορα διάτρητα. Μια χώρα με τις πόλεις και τα νησιά μας παραδομένα στις μεταναστευτικές ροές. Μια χώρα με παραμελημένες Ένοπλες Δυνάμεις, με μία οικονομία με λίγες εξαγωγές, λίγες επενδύσεις. Κυρίως μία χώρα χωρίς ελπίδα, σε μία κοινωνία παραλυμένη και διχασμένη και με ανύπαρκτη διεθνή παρουσία και επιρροή. Αυτή ήταν η Ελλάδα την τελευταία φορά που είχαμε ευρωεκλογές.

Να μην ξεχάσουμε, λοιπόν, τη μεγάλη πρόοδο την οποία διανύσαμε αυτά τα πέντε χρόνια. Παραλάβαμε μία Ελλάδα η οποία είχε χάσει σχεδόν το 30% του ΑΕΠ της. Αντέξαμε όμως τις δυσκολίες και σήμερα η Ελλάδα έχει από τους υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης στην Ευρώπη. Νέα αύξηση του ΑΕΠ, εξαιρετικά ενθαρρυντική, ανακοινώθηκε σήμερα το πρωί.

Όταν σας είχα μιλήσει εδώ το 2019, σας είχα πει τότε ότι η πρώτη μου προτεραιότητα είναι η μείωση της ανεργίας. Και σήμερα πού είμαστε; Από το 18% της ανεργίας, έχουμε ήδη προσεγγίσει το 10%. Έχουμε δημιουργήσει για αυτά τα νέα παιδιά 400.000 θέσεις εργασίας, καλοπληρωμένες θέσεις εργασίας. Οι πολίτες ανακουφίστηκαν από 50 φόρους. Το μέσο εισόδημα έχει βελτιωθεί κατά 20%. Ο κατώτατος μισθός βελτιώθηκε κατά 28%.

Δεν είναι στοιχεία όλα αυτά για πανηγυρισμό, γιατί ξέρουμε ότι έχουμε πολλά ακόμα να κάνουμε, απαντούν όμως και στον μηδενισμό της αντιπολίτευσης.

Και δεν είναι στοιχεία για πανηγυρισμό διότι ξέρουμε καλά ότι η ακρίβεια επιμένει, ιδίως στα τρόφιμα. Οι πρόσφατοι δείκτες μας κάνουν πιο αισιόδοξους, αλλά δεν μας ικανοποιούν, γιατί ξέρω καλά ότι πρόκειται για μια μάχη διαρκείας. Μέχρι να την κερδίσουμε, δεν θα πάψουμε να στηρίζουμε τους πιο αδύναμους συμπολίτες μας και με έκτακτες παρεμβάσεις, αλλά κυρίως με σταθερές αυξήσεις. Σταθερές αυξήσεις μισθών, συντάξεων, διαθέσιμου εισοδήματος, που θα μείνουν και μετά το πέρασμα του πληθωρισμού. Θέλω να πιστεύω ότι και εδώ, στην ακρίβεια, τα δύσκολα σιγά-σιγά περνούν.

Ξέρω όμως καλά τις προσδοκίες των πολιτών από εμάς. Δεν ωραιοποιώ, λοιπόν, τα πράγματα. Αντιτάσσω, όπως είπα και στη Θεσσαλονίκη, τέσσερα ρήματα: νιώθουμε, ακούμε, δρούμε και προσπαθούμε. Γιατί η Ελλάδα του 2024 είναι πράγματι μία νέα Ελλάδα, μία διαφορετική Ελλάδα, μία πολύ καλύτερη Ελλάδα.

Με τον κατώτατο μισθό από τα 650 ευρώ στα 830 ευρώ, με τη μέση αμοιβή να προσεγγίζει τα 1.300 ευρώ, με το αφορολόγητο –θέλω να θυμίσω– να έχει αυξηθεί κατά 1.000 ευρώ για τις οικογένειες με παιδιά.

Με σημαντική ενίσχυση του επιδόματος γέννησης, γιατί, όπως είπα, εμείς στηρίζουμε την ελληνική οικογένεια. Με επέκταση του επιδόματος μητρότητας, πια για εννιά

μήνες, σε όλες τις εργαζόμενες, ελεύθερες επαγγελματίες και σε όλες τις αγρότισσες.

Σας είχα πει από εδώ πριν από έναν χρόνο, ακριβώς από το ίδιο βήμα, ότι το 2027 ο κατώτατος μισθός θα είναι 950 ευρώ και ο μέσος μισθός θα ξεπεράσει τα 1.500 ευρώ. Το επαναλαμβάνω και σήμερα.

Αυτή είναι η διαδρομή. Έχει σημαντικούς σταθμούς στη ζωή όλων μας. Αυτοί οι σταθμοί δεν αξίζει να παιχτούν στα ζάρια, όπως επιδιώκουν κάποιοι. Είναι μια διαδρομή που δείχνει ότι η πατρίδα μας έχει ξεφύγει οριστικά από τον κύκλο της κρίσης, συγκλίνοντας πια με τα ευρωπαϊκά δεδομένα.

Διότι, για να σκεφτούμε λίγο, τι είναι Ευρώπη τελικά; Ευρώπη είναι το gov.gr, που καταργεί τις ουρές και την ταλαιπωρία. Ευρώπη είναι το «112» και η σύγχρονη Πολιτική Προστασία. Ευρώπη είναι να ψηφίζουμε και εδώ, επιτέλους, με επιστολική ψήφο, μεταρρύθμιση που μόνη της ψήφισε η Νέα Δημοκρατία και δικαιώθηκε στην πράξη.

Ευρώπη είναι ο e-ΕΦΚΑ, που εκδίδει πλέον γρήγορα συντάξεις. Ευρώπη είναι το πρόγραμμα «Σπίτι μου» για τη στέγη των νέων. Ευρώπη είναι ότι επιτέλους, το 2025, η χώρα μετά από δεκαετίες θα αποκτήσει ολοκληρωμένο Εθνικό Κτηματολόγιο. Ευρώπη είναι ότι, πια, σε όλη τη χώρα συντάσσονται τοπικά πολεοδομικά σχέδια, ώστε να ξέρουμε με σαφήνεια τι μπορούμε να χτίσουμε, πού μπορούμε να το χτίσουμε.

Ευρώπη είναι οι παρεμβάσεις κατά της βίας των γυναικών και κατά του bullying. Ευρώπη είναι ο «Προσωπικός Βοηθός» για τα άτομα με αναπηρία. Ευρώπη είναι η Δημόσια Υπηρεσία Απασχόλησης, η οποία εκσυγχρονίζεται και έχει πια ειδικό γραφείο για τις ευάλωτες ομάδες.

Ευρώπη είναι η νομιμότητα στις παραλίες. Το beach bar στη Ρόδο για το οποίο τόσο μεγάλη φασαρία έγινε, έκλεισε σήμερα. Δεν ανεχόμαστε πια την παρανομία, όπου κι αν αυτή εντοπίζεται.

Ευρώπη είναι να αποκτήσουμε γήπεδα δίχως χούλιγκαν και επεισόδια. Και, ναι, Ευρώπη είναι ανοιχτά πανεπιστήμια γνώσης, όπου κουμάντο δεν θα κάνουν πια οι «μπαχαλάκηδες» και οι βαριοπούλες. Αυτό είναι Ευρώπη, όπως την αντιλαμβανόμαστε εμείς.

Σας είχα πει, λοιπόν, εδώ ακριβώς, από αυτό το βήμα, πριν από έναν χρόνο, ότι θα αυξήσουμε μισθούς, ότι αρχές του 2024 θα έχουμε νέο μισθολόγιο στο Δημόσιο. Έτσι και έγινε.

Σας είπα ότι σε τρεις μήνες από το καλοκαίρι του 2023 θα έχουμε επενδυτική βαθμίδα και την αποκτήσαμε. Σας είπα ότι θα συνεχιστούν οι προληπτικές εξετάσεις και επεκτείνονται σε πολλά νοσήματα.

Σας είπα ότι θα δώσουμε έμφαση στις δημόσιες συγκοινωνίες, γι' αυτό και αποδίδω τόσο μεγάλη σημασία και στην επέκταση του έργου του Μετρό, αλλά και στα νέα ηλεκτρικά λεωφορεία, όλα προσβάσιμα σε άτομα με αναπηρία, τα οποία αντικαθιστούν τα παλιά λεωφορεία.

Όλα αυτά είναι μικρές και μεγαλύτερες καθημερινές νίκες, που δείχνουν την κατεύθυνση. Χωρίς να αρνούμαστε τις δυσκολίες, η χώρα κινείται στον σωστό δρόμο.

Αποδείξεις και αυτές ότι γίνονται πολλά, αλλά και μια διαρκής υπενθύμιση σε όλους μας ότι πρέπει να κάνουμε περισσότερα. Για να το πω διαφορετικά: αν κάποτε αυτή η παράταξη πάλεψε για να μείνουμε Ευρώπη, τώρα γινόμαστε Ευρώπη, πρέπει να βαδίσουμε με σιγουριά στην «καρδιά» της Ευρώπης και αύριο να γίνουμε πρωταγωνιστές στην Ευρώπη. Σταθερά πιο κοντά στην Ευρώπη, όπως λέει και το σύνθημά μας.

Αυτή την τροχιά θέλει να ναρκοθετήσει η αντιπολίτευση. Αναβιώνοντας τι; Τον λαϊκισμό των παροχών. Τον πληρώσαμε πάρα πολύ ακριβά, φίλες και φίλοι. Αυτή η

κυβέρνηση, προσωπικά ως Πρωθυπουργός δεν θα επιτρέψω ποτέ η Ελλάδα να ξανακυλήσει πίσω στις εποχές που φλέρταρε με τη χρεοκοπία.

Δεν θα τάξω ποτέ υποσχέσεις που ξέρω ότι δεν μπορούν να υλοποιηθούν, όπως τα 45 δισεκατομμύρια που στοιχίζει στην τετραετία το πρόγραμμα –ο Θεός να το κάνει πρόγραμμα– του ΣΥΡΙΖΑ. Λες και ο πληθωρισμός θα νικηθεί με πληθωριστικά λόγια.

Κάποιοι άλλοι τάζουν συντάξεις 4.000 ευρώ. Και στη μέση ένας άχρωμος τρίτος που μιμείται τον δεύτερο για να πάρει τη θέση του.

Αυτή είναι η εικόνα της αντιπολίτευσης. Μία Βαβέλ, η οποία ωστόσο μετατρέπεται σε κομιστή αναξιοπιστίας, καθώς αυτή η Βαβέλ μεταφέρεται και στους απογοητευμένους πολίτες.

Αυτός είναι και ο λόγος που επέλεξα να μην μιλάω καθόλου για τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, για το άφαντο πόθεν έσχες του.

Ή για τον κ. Ανδρουλάκη, που δηλώνει «προοδευτικός», δηλώνει «προοδευτικό» το ΠΑΣΟΚ, «κοντά στην Ευρώπη», λέει, «εμείς η σοσιαλιστική δύναμη στην "καρδιά" της Ευρώπης, θέλουμε την προοδευτική Ελλάδα». Όμως, αυτούς τους 11 μήνες αρνήθηκε κάθε βήμα εκσυγχρονισμού: «όχι» στην επιστολική ψήφο, «όχι» στη μη κρατικά πανεπιστήμια και στο αναβαθμισμένο δημόσιο πανεπιστήμιο, «όχι» στο νέο ΕΣΥ, «όχι» στη διαφάνεια στο Δημόσιο, «όχι» στις εξετάσεις για την επιλογή των νέων διοικητών των νοσοκομείων, «όχι» στο χτύπημα κατά της φοροδιαφυγής.

Τα υπενθυμίζω όλα αυτά για να αντιληφθούμε ότι την επόμενη μέρα το πραγματικό στοίχημα είναι να τρέξουμε πιο γρήγορα και να αντιλαμβανόμαστε ποιοι είναι αυτοί που θέλουν να πατήσουν φρένο στις μεταρρυθμίσεις και ποιοι θέλουν να πατήσουν γκάζι.

Και βέβαια, δεν χρειάζεται να πούμε πολλά για τους «τηλε-εμπόρους» της εθνικής ευαισθησίας και της πίστης. Είναι αξίες πολύ μεγάλες για να έχουν κομματικούς τυχοδιώκτες για ιδιοκτήτες.

Δικός μας πραγματικός εχθρός, φίλες και φίλοι, είναι μόνο τα πραγματικά προβλήματα. Εκεί έχουμε στραμμένη την προσοχή μας. Για να τα αντιμετωπίσουμε, όμως, οφείλουμε πρώτα να κλείσουμε και πάλι την πόρτα στα «λεφτόδεντρα», τα οποία μας πάνε πίσω στην επιτήρηση και στον έλεγχο της εθνικής οικονομίας.

Αλλά και σε αυτούς που θέλουν ουσιαστικά να πετύχουν τι; Να «πριονίσουν» το ανάστημα της χώρας, εν όψει δύσκολων χειρισμών που μας περιμένουν στα εθνικά θέματα.

Μόλις χθες βρέθηκα στα γαλλικά ναυπηγεία όπου κατασκευάζονται οι τρεις υπερσύγχρονες ελληνικές φρεγάτες Belherra. Ένωσα προσωπικά μεγάλη υπερηφάνεια. Είναι η σημαντικότερη προσθήκη στο Πολεμικό μας Ναυτικό εδώ και δεκαετίες.

Την ίδια χαρά και υπερηφάνεια ένιωσα στην άφιξη των νέων μας ανθυποβρυχιακών ελικοπτέρων. Αυτή τη χαρά αισθάνομαι –την αισθάνονται, πιστεύω, όλες οι Ελληνίδες και όλοι οι Έλληνες– κάθε φορά που προστίθεται ένα νέο Rafale, ένα αναβαθμισμένο F-16 στους ουρανούς μας. Είναι μια εθνική υποχρέωση που θέλω να υπηρετώ με τη δική σας εντολή, χωρίς επιφυλάξεις και τους αστερίσκους που θέλουν κάποιοι να καταγράψουν.

Είναι μια εντολή που απευθύνεται και στη διπλωματική μας προσπάθεια, γιατί μετά την Κυριακή η Ελληνική Κυβέρνηση δεν πρέπει να αναλώνεται σε συζητήσεις για τα εκλογικά ποσοστά, αλλά να μπορεί να συνεχίσει την πολιτική της ισχυρής Ελλάδας, στέλνοντας το μήνυμα στους βόρειους γείτονές μας ότι ο δρόμος, τόσο των Σκοπίων όσο και των Τιράνων, προς τις Βρυξέλλες περνά αναγκαστικά από την Αθήνα. Και ότι μόνο ο σεβασμός στη διεθνή νομιμότητα και στις συνθήκες μπορεί να ανάψει το πράσινο φως.

Είναι κάτι που αφορά και την Τουρκία. Θέλουμε να ζούμε δίπλα της χωρίς επικίνδυνες εντάσεις. Συνεργαζόμαστε ήδη στο μεταναστευτικό. Φιλοξενούμε χιλιάδες Τούρκους επισκέπτες στα νησιά μας. Αναγνωρίζοντας βέβαια πάντα τη μοναδική μας διαφορά, που είναι η χάραξη υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ στη Μεσόγειο και στο Αιγαίο. Όμως, χωρίς αυτή η διαφορά -η δύσκολη, η δύσκολη- να δηλητηριάζει τις καθημερινές σχέσεις μεταξύ των δύο λαών μας. Σε ήρεμα νερά, όπως λέμε, στο Αιγαίο. Νερά, όμως, που θα παραμένουν πάντα ελεύθερα και γαλάζια.

Να, λοιπόν, πώς τα ευρωπαϊκά ζητήματα γίνονται και εθνικά. Και να πώς μια εκλογική αναμέτρηση έχει παράλληλες συνέπειες στην εσωτερική αλλά και στη διεθνή πολιτική του κράτους μας. Είναι ένα σταυροδρόμι κρίσιμων επιλογών, τις οποίες ο πολίτης, ο ψηφοφόρος που θα προσέλθει, οφείλει να συνυπολογίσει, ζυγίζοντας τα μεγάλα και τα συνολικά, όχι τα μικρά και τα περιφερειακά.

Με άλλα λόγια, δεν μπορεί ειδικά αυτή η ψήφος να είναι «αψήφιστη» ψήφος. Αντίθετα, στις 9 Ιουνίου, σε δύο μέρες από τώρα, η πατρίδα μας ζητά να πούμε «όχι» στη ραθυμία που φέρνει η ζέστη και η κούραση.

Να σκεφτούμε ότι καθώς στην Ευρώπη ξεσηκώνονται μεγάλα κύματα αναταραχής, η Ελλάδα πρέπει να παραμείνει σταθερός «λιμενοβραχίονας» της ασφαλούς επιλογής. Η χώρα που εκπέμπει σιγουριά, πρόοδο και προοπτική, σε μια πορεία όπου πάντα η συλλογική ανάπτυξη θα μεταφράζεται σε ατομική προκοπή για κάθε πολίτη.

Μια χώρα που η θέση της στον διεθνή χάρτη, το βλέπετε, γίνεται ολοένα και πιο κομβική. Θα μάθατε, από χθες, η Ελλάδα θα μετέχει στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ ως μη μόνιμο μέλος για τη διετία 2025 - 2026. Είναι μία θέση τιμητική. Μας ψήφισαν 182 διαφορετικά κράτη.

Νομίζω ότι είναι μία ακόμα απόδειξη του παγκόσμιου κύρους που πλέον διαθέτει η πατρίδα μας, όμως ταυτόχρονα και ένας ακόμα λόγος να σκεφτούμε το διεθνές πρόσωπο της χώρας, το οποίο πρέπει να υποστηρίζεται από εσωτερική συνοχή -όχι από πολυκερματισμό-, από πολιτικό σφρίγος, από σαφείς επιλογές, από ενιαίο λόγο.

Φίλες και φίλοι, δεν κλείνω τα μάτια στην κόπωση. Ξέρω, είναι οι τρίτες εκλογές που έχουμε κάνει μέσα σε λιγότερο από έναν χρόνο. Είμαστε όμως μαχητές στη Νέα Δημοκρατία, ξέρουμε να κάνουμε εκλογές, ξέρουμε να κερδίζουμε εκλογές.

Μετά δεν έχει εκλογές για τρία χρόνια, επόμενες εκλογές το 2027. Δεν κλείνω όμως τα μάτια και σε κάποια απογοήτευση που μπορεί να υπάρχει. Δεν πρέπει όμως να αφήσουμε αυτά τα συναισθήματα να γίνουν βαρίδια στην άνοδο του τόπου.

Κατανοώ, επίσης, τον δισταγμό ορισμένων συμπολιτών μας. Δεν πρέπει να μετατραπεί σε γενική αμφισβήτηση. Με άλλα λόγια, δεν πρέπει να ρισκάρουμε μια νέα περιπέτεια στο όνομα μιας άγονης διαμαρτυρίας, γιατί όσα θα κινδυνέψουν τότε δεν θα είναι καθόλου λίγα και ασήμαντα.

Φίλες και φίλοι, σήμερα στην Αθήνα, εδώ στο Σύνταγμα, τόσο ταυτισμένο με τη δημοκρατική ιστορία αυτού του τόπου, ολοκληρώνεται μια μεγάλη ακόμα διαδρομή.

Ασφαλώς οι εποχές αλλάζουν. Κάποιοι από εμάς θυμούνται τις τεράστιες συγκεντρώσεις σε αυτή την πλατεία με τους παλιούς μας αρχηγούς, με τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη τότε, όταν έδινε τον μεγάλο του αγώνα στις τριπλές εκλογές του 1989 και 1990.

Αυτές έχουν δώσει τη θέση τους σε πιο στοχευμένες συναντήσεις. Βέβαια, η παρουσία σας σήμερα το αμφισβητεί. Αυτή είναι μεγαλύτερη συγκέντρωση και από αυτή που κάναμε πριν από ένα χρόνο.

Σε αυτήν όμως τη διαδρομή, ένα πράγμα δεν έχει αλλάξει: αυτή η αμφίδρομη σχέση που έχω με τους συμπολίτες μας, αυτή η σχέση εμπιστοσύνης διέτρεξε και αυτή την προεκλογική εκστρατεία εδώ και αρκετές εβδομάδες.

Θέλω να ευχαριστήσω όλα μας τα στελέχη, όλους μας τους εθελοντές. Βρεθήκατε και πάλι στην πρώτη γραμμή του αγώνα. Εσείς κρατάτε όρθια τη Νέα Δημοκρατία.

Μιλήσαμε και πάλι με τους πολίτες. Αυτό το οποίο διαπίστωσα είναι ότι παρά τις δυσκολίες που υπάρχουν, δεν τις κρύψαμε ποτέ, κανείς τελικά δεν θέλει να ανατραπεί αυτή η πορεία σιγουριάς και προκοπής που έχουμε χαράξει.

Η μεθαυριανή κάλπη, λοιπόν, είναι μία ακόμα ευκαιρία να το αποδείξουμε. Γι' αυτό και ο εχθρός της τελευταίας στιγμής είναι ο εφησυχασμός, ιδίως φίλων μας που ίσως θεωρούν ότι όλα έχουν κριθεί. Βλέπουν τις δημοσκοπήσεις, λένε «νικήτρια η Νέα Δημοκρατία, με μεγάλη διαφορά και σε αυτή την κάλπη».

Λάθος. Δεν ψηφίζουν οι δημοσκοπήσεις. Οι κάλπες μεθαύριο θα είναι και πάλι άδειες.

Όσοι δεν ψηφίσατε με επιστολική ψήφο, πηγαίνουμε νωρίς στα εκλογικά κέντρα, για να συναντήσουμε εκεί τους συμπολίτες μας. Να ξαναβρεθούμε με όλους αυτούς που συγκρότησαν αυτό το πλατύ ποτάμι του πατριωτικού εκσυγχρονισμού, του δημιουργικού εκσυγχρονισμού, στο αναγεννητικό ξεκίνημα του 2019, στη δημοκρατική γιορτή του 2023.

Πρέπει να ξανασυναντηθούμε και σε αυτή την κάλπη, σε αυτό το ευρύ ρεύμα πατριωτικής ευθύνης, δημιουργικού εκσυγχρονισμού, από Ελληνίδες και Έλληνες που ένα σύνορο μόνο αναγνωρίζουν: αν θα πάμε μπροστά ή θα γυρίσουμε πίσω. Και την απάντηση θα τη δώσουν πάλι στην κάλπη: μόνο μπροστά. Μόνο μπροστά.

Φίλες και φίλοι, υποδεχόμαστε τις ευρωεκλογές με εμπειρία και αυτοπεποίθηση. Ζητούμε την ψήφο των πολιτών ως μία εντολή ευθύνης και συνέχειας, για λιγότερες καθυστερήσεις και περισσότερες μεταρρυθμίσεις. Το κεφάλι είναι χαμηλά, οι στόχοι μας όμως είναι ψηλά.

Το οφείλουμε στα 50 χρόνια της δημοκρατίας που φέτος γιορτάζουμε, μαζί με τα 50 χρόνια της Νέας Δημοκρατίας, να της κάνουμε ένα μεγάλο δώρο. Γι' αυτό σας καλώ την Κυριακή να τιμήσουμε την αγαπημένη μας παράταξη με μία ακόμα νίκη.

Να ντύσουμε και πάλι στα «μπλε» την Αθήνα, την Αττική, κάθε γωνιά της πατρίδας μας, στα χρώματα της Ελλάδας, της παράταξής μας, με μία νίκη που θα κάνει πράξη τον πρώτο μας στόχο: να βρεθούμε σταθερά πιο κοντά στην Ευρώπη.

Πάμε, λοιπόν, δυνατά, μέχρι και την τελευταία στιγμή πριν από την κάλπη συσπειρωνόμαστε, αγωνιζόμαστε, ζυγίζουμε, αποφασίζουμε, ψηφίζουμε. Όλοι ενωμένοι στην τελική ευθεία. Κανείς δεν θα λείψει και από αυτή τη μάχη. Καλό αγώνα και με τη νίκη. Ζήτω η Νέα Δημοκρατία».